

LETTERKUNDE

Op de pagina's 15, 25, 90, 177 en 252 leest men: „aquaria's". Hoe een letterkundige zoo iets kan neerschrijven is mij een raadsel.

Pag. 63 „fantasiën die mij walgen", pag. 65 „de aanblik walgede mij," pag. 147 „...deze hulpmiddelen voor de noodzakelijke prikkels walgen mij. Ja, walgen mij, mevrouw". Commentaar overbodig!

Pag. 259 „...en hoewel Anthony Venter dreigend in deze kamers bleef heerschen, ik vond de desperate moed zijn schaduw te trotseeren". Moet zijn: „vond ik". Dezelfde foutieve constructie vindt men nog op pag. 263: „Hoewel de angst mij verteerde... ik herwon tevens een kille zelfverzekerdheid..." Ook hier: „herwon ik..."

Pag. 267 „Het was reeds laat en schoenparen voor de kamerdeuren, zooals het eerbiedig gefluister van den knecht bewezen, dat het hotel goed bezet moest zijn." Aan den lezer wordt over gelaten dit „zooals" te veranderen in „zowel als"!

Pag. 253: „gevloekte stad".

Pag. 41 „Anthony Venter accepteerde Pareau in den ruimsten zin als een kleurloos attribuut, dat de kracht bezat iedere gewenschte en op zeker moment noodzakelijke gedaante aan te nemen." Wat beteekent dat „in den ruimsten zin?"

Pag. 44: „Zooals een geloovige zich met groote concentratie overgeeft aan het gebed, werd Pareau langzamerhand beheerscht door deze ongrijpbare, in nevelige sluiers gehulde vrouw, die hem vanuit de duistere spelonk waarin zij zich naar willekeur verborg of toonde, lokte of afstootte". Menigeen zal een ander beeld hebben van een geloovige die zich overgeeft aan het gebed!

Pag. 45 „Gezien zijn jeugdervaringen met Anthony — die hij op zulke oogenblikken haatte: oprispingen van een primitieve, machteloze angst, — meende Pareau enz.". Als ik het wel heb dus angst die haat oprispt, onsmakelijk beeld!

Pag. 129: „en reeds zag ik opnieuw dien onbeschrijflijk obscenen blik, waarmede zij mij kerfde, als een studente een lichaamsdeel op de snijtafel." De laatste acht woorden verzwakken de kracht van „kerfde" en zijn trouwens een belachelijke vergelijking, die den lezer niets wijzer maakt.

Pag. 89 „Koppel mij vooral niet aan een germaansche sentimentaliteit, vervolgde Anthony Venter droog". Koppelen is hier onjuist gebruikt.

„Om deze reden is een straathoek of een caféraam, de hal van een station of een theater, een gesloten huisdeur of zelfs een verlaten schip aan de kade voor mij van even overstelpende beteekenis als het huwelijksbed voor een schuchtere verliefde" (pag. 21). Kom, kom, is dat niet een beetje sterk?

„Zij maakte op mij den indruk van een simpele maagd, die zich echter ieder oogenblik aan de zonderlingste uitspattingen zou kunnen overgeven" (pag. 27). Hoe moet men zich die jongedame voorstellen en in welke beteekenis wordt simpel hier gebruikt?

„Ik meende in hem een ongewonen mengvorm te ontdekken van een puriteinsche, volgens beperkt schema optredende, toemeloze heerschzucht en den wilden dorstigen, hardvochtigen drang naar het avontuur, die leeft in den man die God, zichzelf of niets in de wijdte der wereld zoekt" (pag. 30). Deze zin bevat weliswaar geen onzin, maar maakt